

det er snarere Partierne, som der skal bedømmes.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds beklagede, at saadanne Foranstaltninger som Paaligning af Korn, Ombytningsret, ja, endogsaa noget saadant som det at skaffe Korn til Veje til at aflevere som Kompensation for Indførsel af Gødningstoffer var udeladt af Loven. Dette viser, at det ærede Medlem, ligesom i øvrigt Flertallet af hans Partifæller, hænger i disse gamle Opfattelser fra Krigens Tid: at Statsmagten skal blive ved med paa denne Maade at lægge det hele ind i Spændetroje. Jeg ser ingen som helst Grund til, at vi skulde have en Ligning, jeg ser ikke, hvad Nytte den skulde være til. Hvorfor skulde Staten udskrive Byg og Havre? Der er ikke den fjerneste Grund dertil. Heller ikke ser jeg nogen Grund til at indføre Ombytningsret, Ret til at bytte Vare mod Vare, naar Forholdet er det, at der er Majs nok eller i alt Fald kan blive Majs nok, hvis vi ikke selv lægger Hindringer i Vejen derfor, saaledes at enhver Landmand stilles frit og ikke behøver at binde sig til et bestemt Køb, men kan købe, naar det passer ham, og sælge, naar det passer ham. At der skal skaffes Kompensation for Gødning, er ogsaa en Forestilling, der hører hjemme i Krigstiden; det er der ikke den fjerneste Grund til. Vi kan købe den Gødning, vi skal bruge, naar vi blot vil betale den. Vi kan ogsaa sælge det Korn, vi vil af med, naar vi blot kan enes om Formen, hvorunder det skal ske.

Naar det ærede Medlem spurgte mig, hvilken Grænse for hollandsk Vægt der skulde sættes som Rettesnor for Tørring af Korn, maa jeg sige, at man ikke saadan kan sætte en bestemt Vægtgrænse i saa Henseende. Thi en lav hollandsk Vægt behøver ikke altid at skyldes, at Kornet er fugtigt, den kan ogsaa skyldes, at Kornet er vokset under saadanne Forhold, at det af den Grund er blevet letvægtigt; det kan være meget tørt og endda meget let. Man kan sige, at saa har vedkommende Jordbruger ingen Skyld i, at det er blevet saa letvægtigt. Men selv om det er rigtigt, er det ogsaa rigtigt, at saadant let Korn, der er vokset paa skarp Jord, har en meget mindre Værdi baade til Brødkorn og til Foderanvendelse.

Naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet endvidere mente, at Kornprisen i Aar kun paa Papiret var højere end sidste Aar, da vi havde det, han kaldte Ombytning, maa jeg beklage, at jeg ikke deri kan være enig med det ærede Medlem.

Vi havde Ombytning paa Papiret sidste Aar, men ikke i Realiteten, fordi Staten, takket være disse Skibsaftaler, ikke kunde love mere end 20 Tønder pr. Ejendom. Det førte med sig, at det store Flertal af Landbrugere foretrak at se Tiden an og selv paa anden Maade sørge for deres Forsyning, naar Staten ikke kunde paatage sig den. Men at der skulde være større Tab forbundet med dette Forslag om Ombytning, kan jeg ikke se, da Forholdet sidste Aar var det, at vi faktisk fik 30 Kr. pr. Td. Korn, — det var den Pris, der var sat i Kornloven — samtidig med, at Gennemsnitsprisen har været 36 Kr. 60 Øre for den Majs, vi har faaet indtil 1. Juli. Nu fastsættes der en Pris paa 43 Kr. stigende til 44 Kr. 60 Øre, samtidig med at Noteringen for Majs — her er ikke Tale om, hvad Majsen koster i Thy, men Noteringen for Jydsk Andelsfoderstofforretning — er 36 Kr. 50 Øre stigende til 37 Kr. Enhver vil kunne se Forskellen, nemlig den, at man sidste Aar satte en Pris, der laa 4 Kr. under Noteringen den Dag, den blev sat, og senere kom til at ligge 6 Kr. 60 Øre under, men i Aar sætter en Pris, der ligger en 6—7 Kr. over Majsnoteringen — ikke Cifnoteringen, som et æret Medlem senere udtalte, men den Notering, som gælder i Almindelighed, hvortil der naturligvis skal lægges Fragtomkostninger, hvis det drejer sig om at faa Varen ført frem til afsides liggende Egne.

Hvorledes det ærede Medlem (Johan Hansen) kunde finde ud, at vi sidste Aar kunde ombytte Rug med Vaarsæd Pund for Pund, forstaar jeg ikke. Som Landmand ved jeg, at jeg leverede mit Brødkorn for 30 Kr., og naar jeg har købt Byg, har jeg ikke kunnet købe det til den Pris. Hvis det ærede Medlem er kendt med de vestjydske Forhold, hvad jeg har Grund til at tro, vil han vide, at den Pris, som er betalt for Byg i Aar, er 44—45 Kr. Det forekommer mig, at denne Udtalelse om den udmærkede Kornordning sidste Aar, da man kunde ombytte Rug med Vaarsæd Pund for Pund, mildest talt var noget dristig.

Det ærede Medlem glædede sig over, at jeg nu saa paa Valutaspørgsmaalet paa samme Maade som Socialdemokraterne. Den Glæde kan jeg ikke lade ham beholde helt og ubeskaaren. Medens Socialdemokraterne stadig har Tilbøjelighed til at mene, at naar vi blot kan faa et Spørgsmaal drøftet i Raad og foretaget Statsforanstaltninger, er alt godt og vel, har jeg den Opfattelse — det tilstaar jeg —, at det, som det drejer